

Toen na de verkiezingen van 1905 het Kabinet-Kuyper zijn verzoek om ontslag had ingediend, wees Dr. Kuyper het aanbod van eenige (naar ik meen vijf) anti-revolutionaire Kamerleden, om hun zetel voor hem beschikbaar te stellen, van de hand, en vertrok hij, zonder af te wachten wat er verder gebeurde, en zonder overleg te plegen omtrent hetgeen de nieuwe politieke toestand zou vereischen, op zijne reis om de Oude Wereldzee.

De anti-revolutionaire partij bleef toen zonder andere leiding dan de parlementaire, waartoe door duidelijke roeping, zonder dat wij het zochten, hoofdzakelijk waren aangewezen de heer Talma, de heer De Waal Malefijt en ik.

Wij namen positie in de Kamer en tegenover het Kabinet (de belangstellende zou het kunnen nalezen in mijne rede van 1 en 2 December 1905) en de schade, bij de verkiezingen aan de anti-revolutionaire partij toegebracht, was in moreelen zin spoedig hersteld.

Met handhaving van ons beginsel en van onze stelling als oppositie, pleegden wij met het Kabinet-de Meester, waar het kon, zakelijk overleg. In niemand van ons kwam de gedachte op, dat Kabinet omver te werpen.

Het Kabinet was zwak, omdat het, gelijk wij in het licht stelden, niet de linkerzijde in haar geheel vertegenwoordigde; wij echter hielden vast aan de leer, dat, nu de meerderheid der